

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/238/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613203959
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613203959.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., v skratke SLSP, a.s., Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpený Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy č. 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584 proti žalovaným 1. C. V., nar. X.X.XXXX, bytom S. č. XXX/XX, XXX XX V., občan SR, 2. F. V., nar. XX.X.XXXX, bytom S. č. XXX/XX, XXX XX V., občan SR, o zaplatenie 1.745,16 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/238/2013-51 zo dňa 5.9.2013.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 902,35 eura s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od 9.9.2011 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 8.7.2013, uplatnil proti žalovaným nárok na zaplatenie sumy 1.745,16 eura s príslušenstvom.

Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade uzavreli dňa 25.2.2004 zmluvu o kontokorentnom úvere č. 0620624033/1/1 podľa ustanovení § 497-507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov. Žalovaný podľa článku III. ods. 5 zmluvy prehlásili, že sa oboznámili so všeobecnými obchodnými podmienkami a sadzovníkom poplatkov, ktorý je taktiež súčasťou zmluvy a zaviazali sa ich dodržiavať. Na základe ustanovenia článku I. zmluvy, poplatok za poskytnutie úveru predstavuje 2 % výšky úverového rámca, poplatok za správu úveru predstavuje 0,20 % z výšky úverového rámca/mesačne. Podľa článku I. zmluvy poskytol žalobca žalovaným kontokorentný úver vo výške úverového rámca 18.000,- Sk (t. j. 597,49 eura). Žalobca a žalovaní uzavreli dňa 27.5.2004 dodatok č. 1 k zmluve, predmetom ktorého bolo na základe ustanovenia článku II ods. 1 zmena výšky úverového rámca na 33.000,- Sk (1.095,39 eura). Žalobca a žalovaní uzavreli dňa 16.12.2005 dodatok č. 2 k zmluve, predmetom ktorého bolo na základe ustanovenia článku II. ods. 1 zmena výšky úverového rámca na 48.000,- Sk (1.593,30 eura). Na základe ustanovenia článku II. ods. 1 zmluvy sa veriteľ zaviazal poskytnúť úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu

uvedeného v čl. I. tejto zmluvy aj v prípade, ak nebude existovať dlžníková pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca. Čerpanie úveru je dlžník oprávnený požadovať až do času konečnej splatnosti, v rozsahu úverového rámca dohodnutého v čl. I tejto zmluvy. Na základe ustanovenia článku I. zmluvy sa žalobca a žalovaní dohodli na konečnej splatnosti úveru dňa 24.2.2005. Podľa článku III ods. 1 zmluvy sa doba trvania zmluvy predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predlženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. Jednotlivé splátky boli žalovanými uhradené v zmysle listiny „úplný výpis z bankového informačného systému“, ktorá tvorí prílohu žaloby. Uvedená listina obsahuje názvy operácií, dátumy jednotlivých úhrad a ich výška. Žalobca vyčíslil uvedenú pohľadávku z údajov evidovaných v bankovom informačnom systéme, v ktorom ako banka v súlade so zákonom o bankách č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov eviduje jednotlivé úhrady a vypočítava zostatky pohľadávok. Žalovaní porušili ustanovenia o splácaní povoleného prečerpania. Žalobca preto odstúpil od zmluvy k 22.8.2011. Na základe ustanovenia článku II. ods. 2 dodatku č. 2 k zmluve sa pohľadávka žalobcu z kontokorentného úveru úročí úrokovou sadzbou vo výške 12,15 % p. a. typ premenlivá. Suma vo výške 182,99 eura predstavuje náklady žalobcu voči žalovaným evidované na bežnom účte žalovaného, č. ú. 620624033/0900, ktoré vznikli z titulu poskytnutia povoleného prečerpania a ktoré boli po ukončení zmluvných vzťahov medzi žalobcom a žalovanými založených zmluvou o bežnom účte preúčtované na interný účet banky č. ú. 622923280/0900 s názvom „Pohľadávky z nepovoleného prečerpania na účte“ za účelom ich ďalšej evidencie a následného vymáhania, pričom do týchto nákladov bolo započítané jednou sumou príslušenstvo úveru poskytnutého na bežnom účte, t. j. úrok, úrok z omeškania a poplatky, okrem istiny úveru. Na základe vyššie uvedeného žalobca požaduje od žalovaných zaplatať: dlžnej istiny 1.745,16 eura, s dlžným úrokom vyčísleným ku dňu 18.12.2012 vo výške 61,45 eura, s dlžným úrokom z omeškania vyčísleným ku dňu 18.12.2012 vo výške 193,20 eura, s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.745,16 eura od 19.12.2012 do zaplatať, náklady vo výške 182,99 eura, ktorých aktuálna výška bola vyčíslená z bankového informačného systému ku dňu 18.12.2012. Žalovaní ani napriek viacerým výzvam žalobcu a jeho právneho zástupcu do dnešného dňa neuhradili dlžnú sumu.

Vo veci Okresný súd Svidník vydal platobný rozkaz sp. zn. 7C/238/2013 - 51 zo dňa 5.9.2013.

Podľa § 173 ods.1 O.s.p. platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Podľa § 173 ods.2 O.s.p. ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba /§91 ods.1 O.s.p./. Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne s úkonom , ktorým sa konanie končí.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovaným na zaplatať pohľadávku vo výške 1.745,16 eura s príslušenstvom.

Súd rozhodol na základe výsluchu žalovaných a predložených listinných dôkazov, a to: zmluva o kontokorentnom úvere zo dňa 25.2.2004, dodatok č. 1 k zmluve o kontokorentnom úvere č. 0620624033/1/1 zo dňa 27.5.2004, dodatok č. 2 k zmluve o kontokorentnom úvere č. 0620624033/1/1 zo dňa 16.12.2005, odstúpenie od zmluvy zo dňa 22.8.2011, história úveru, oznámenie o podaní žaloby zo dňa 7.1.2013, úrokové sadzby, všeobecné obchodné podmienky, špecifikácia žalovanej sumy zo dňa 4.9.2014, sadzobník poplatkov, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/238/2013 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzatvorili dňa 25.2.2004 zmluvu o kontokorentnom úvere č. 0620624033/1/1, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným úverový rámec vo výške 597,49 eura, neskôr na základe dodatku č. 1 k zmluve zo dňa 27.5.2004 zmenil úverový rámec na sumu 1.095,39 eura a na základe dodatku č. 2 k zmluve zo dňa 16.12.2005 zmenil úverový rámec na sumu 1.593,30 eura s premenlivou

úrokovou sadzbou do konečnej splatnosti úveru vo výške 10,85 % ročne. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 24.2.2005. Podľa článku III. ods. 1 zmluvy o kontokorentnom úvere bola doba trvania zmluvy predĺžovaná vždy o dobu jedného roka. Vzhľadom na nesplácanie povoleného prečerpania žalovanými žalobca odstúpil od zmluvy listom zo dňa 22.8.2011 a odstúpenie od zmluvy nadobudlo účinnosť dňa 1.9.2011, čo nebolo medzi účastníkmi sporné. Žalobca v predmetnom konaní uplatnil pohľadávku v celkovej výške 2.182,80 eura (pozostávajúcej z istiny vo výške 1.745,16 eura, úrokov vo výške 33,16 eura, úrokov z prečerpania vo výške 28,29 eura, úrokov z omeškania od 17.5.2010 do 22.8.2011 vo výške 182,99 eura a úrokov z omeškania od 23.8.2011 do 18.12.2012 vo výške 193,20 eura), úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.745,16 eura od 19.12.2012 do zaplataenia.

Z písomnej špecifikácie uplatnenej pohľadávky a výpisov z úverového účtu súd zistil, že žalovaní vyčerpali sumu 20.636,23 eura a žalobcovi vrátili sumu 19.733,88 eura.

Žalovaní na pojednávaní dňa 18.9.2014 potvrdili uzavretie predmetnej zmluvy a čerpanie úveru, k predmetu sporu sa však bližšie nevyjadřili.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ

v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 879f ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 ods. 1 písm.) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 2a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, na vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov, ako aj na náhradu škody.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola ku dňu 25.2.2004 obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z.. Tento právny predpis v § 2 písm. a) definoval spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 48 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 451 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods.1 O. s. p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, o ktoré žalobca taktiež opiera svoje nároky, žalovaní ovplyvniť nemohli, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Žalobca má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovaným poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, a to aj napriek účinnosti právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku až od 1.4.2004, a to s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 879f ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka a zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaní v postavení spotrebiteľov. Žalovaní zmluvné podmienky nemohli žiadnym spôsobom ovplyvniť.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu, zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

Kogentné ustanovenie § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka nedovoľuje účastníkom spotrebiteľskej zmluvy platne dojednať zmluvné podmienky, ktoré by sa odchyľovali od uvedeného zákona v neprospech spotrebiteľa, preto neobstojí argumentácia žalobcu, že v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy nezanikol záväzok dlžníka splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva podľa bodu 7.6.1 písm. b) Všeobecných obchodných podmienok. Takáto dohoda účastníkov spotrebiteľskej zmluvy v neprospech spotrebiteľa je pre rozpor s ustanovením § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka neplatná.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca účinne odstúpil od predmetnej úverovej zmluvy listom zo dňa 22.8.2011, ku dňu 1.9.2011, čo nebolo medzi účastníkmi sporné, a tým bola zmluva od začiatku zrušená a každý z účastníkov bol povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Podľa Občianskeho zákonníka odstúpením bola zmluva zrušená od začiatku /ex tunc/ a momentom odstúpenia zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy a vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva. Odstúpením od zmluvy nastúpil medzi účastníkmi právny režim bezdôvodného obohatenia. Z listinných dôkazov súd zistil, že žalovaní celkovo vyčerpali sumu 20.636,23 eura a doposiaľ žalobcovi vrátili sumu 19.733,88 eura, preto súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 902,35 eura (20.636,23 eura - 19.733,88 eura) spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od 9.9.2011, teda od márneho uplynutia poskytnutej lehoty na plnenie v odstúpení od zmluvy, ktoré bolo súčasne výzvou na plnenie a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na približne rovnaký pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaných súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).